

KOBBELET

Medlemsblad for Bergens Selskaps- og Brukshundklubb

Nr 2 - 2013 32. årgang

VELKOMMEN TIL MYRBØ DYRESENTER

ALT PÅ ETT STED - KUN 20 MIN FRA BERGEN SENTRUM
ET SPENNENDE MILJØ MED HYGGELIG ATMOSFERE
- OMSORG MED DYRENE I FOKUS -

Bildet er fra vår årlige "Åpen Dag"

- Velutstyrt dyreklinikk
- Vet. Gisela Kruse, Ina Nilsen, A.K. Milde
- Øyelysing
- Bein- og leddkirurg
- Pleie av syke dyr
- Homeopati + akupunktur
- godkjent spesialvakt smådyr

Klinikkens tjenester kan også utføres under opphold på pensjonatet !

55 24 21 44

Mandag ti Lørdag 10-14
I fredag 10-19

Myrbø Dyrepensjonat

HUND- OG KATTEPENSJONAT - MED DYRENE I FOKUS

- Byens store utvalg i fôr og utstyr til hund og katt
- Rikt utvalg i hundebur
- Hunde- og kattpensjonat
- Kurslokale
- Treningsbane
- Variert kurstilbud

55 24 00 98

Mandag til 17-19
fredag Lørdag 10-20
Søndag 10-19

Neset 56-60 , 5267 Espeland , www.myrbo.no

BERGENS SELSKAPS- OG BRUKSHUNDKLUBB

POSTBOKS 6 - SANDSLI, 5861 BERGEN - TEL 55 13 05 00

<http://www.bsbk.org> e-post: bsbk@bsbk.org

KOBBELET

Bladet sendes ut til medlemmene i BSBK tre ganger i året.

Vi mottar gjerne stoff for publisering i bladet. Mottatt stoff publiseres i samsvar med tidsfristene for levering til redaksjonen. Innlegg og artikler kan leveres som PC-filer eller på papirformat til redaksjonens epostadresse eller til vår postadresse. Digitalbilder må ha høy oppløsning. Send oss bildene i stor størrelse!

Redaktør: Jon Wagtskjold

Redaksjonens adresse:
BSBK Kobbelen, Postboks 6
Sandli, 5861 Bergen.
e-Post: kobbelen@bsbk.org

REDAKTØRENS HJØRNE

Så er sommerens Kobbelen-utgave ute hos dere medlemmer i klubben.

Denne gangen fortsetter vi satsningen på artikler, og fokuserer på utstilling og hvordan dommerne ser på hundene de bedømmer. Dette kan jo være nyttig lesning for de av oss som stiller ut, og for de som gjerne skulle forsøke seg på BSBK -utstillingen nå i slutten av september.

Gro Mandt fortsetter sin lett humoristiske artikkelserie om hvordan man utvikler seg til en erfaren hundeeier, og alle de prøvelsene som oppleves på veien.

Helga Buvik går tur om morgenen. Vi vet alle at turgåing stimulerer tankevirksomheten, og Helga deler sine med oss fra side 12.

Faste poster som rapport fra Brukshundgruppens mange aktiviteter og ikke minst Kennelpresentasjonen er også på plass. Denne gangen er det Irene og Johnny Donné med Ferryland Newfoundlands / Spanish Waterdogs som presenteres.

Ha en fin sommer, så sees vi på BSBK-utstillingen i slutten av september.
Red.

Vår hovedsponsor

Utgave	Frist for innlegg	Utgivelse
1-13	14.01.13	Uke 08/13
2-13	13.05.13	Uke 24/13
3-13	14.10.13	Uke 47/13

Annonsepriser Kobbelen		
	Svart/hvit	Farge
BSBK medlemmer		
Helside	Kr 250,-	Kr 350,-
1/2 side	Kr 150,-	Kr 200,-
1/4 side	Kr 100,-	
Ikke BSBK medlemmer		
Helside	Kr 500,-	Kr 700,-
1/2 side	Kr 250,-	Kr 500,-

Forsidebildet denne gangen er "En mann og hans hund" - redaktøren fallt for dette klassiske bildeoppsettet av Kennel Ferrylands Johnny Donné og hans ene spanske vannhund Jinx, hvor begge koser seg litt velfortjent!

Kjære medlemmer

Endelig ser det ut til at vinteren har sluppet taket, og våren kan slippe til. Og med våren kommer alle hundearrangementene!

Verdensutstillingen i Budapest er over, og flere norske utstillere gjorde det bra der nede. Men det var lydigheten som stakk av med de gjeveste premieringene. Kjellaug Selsaas fra Vindafjord med border collien Flis vant individuelt og ble verdensmester i lydighet, og om lørdagen vant Norge også lagmesterskapet! GRATULERER!

Her på vår hjemlige arena er det klubbmesterskap i lydighet og offisiell LP som står først på programmet onsdag 5. Juni på Stend. Vi ser fram til mange deltakere! Og glem ikke utstillingen på Bønes i september.

En annen viktig ting å huske nå i sommer er at det er nye regler for innførsel av hunder til Norge. Mange av oss reiser med hundene til utlandet i ferien, og selv om vi bare har vært i Sverige, skal hunden nå ha eget pass og skal innom dyrlegen for å få ormekur og stempel i passet 24-120 timer før innreise til Norge. Da Mattilsynet hadde kontroll på Svinesund i begynnelsen av mai, var det mange som måtte snu og dra tilbake til Sverige, finne en dyrlege og få gjennomført behandlingen, og så vente i 24 timer før de kunne dra over grensen til Norge igjen.

Skal en bare en liten svippstur (mindre enn 24 timer) til utlandet, må behandlingen foretas hos dyrlege i Norge før utreise. Da kan man være i utlandet i opp til 120 timer uten å måtte behandle på nytt.

Jeg ønsker dere alle en god og varm sommer, men husk på hundene i bilen!

Vennlig hilsen
Lille Wagtskjold
Leder

Bergens Selskaps- og Brukshundklubb
ønsker velkommen til

UTSTILLING, LYDIGHET OG VALPESHOW
BERGEN RACKETSENTER, BØNES 28. og 29. SEPT. 2013.

Påmelding:

Påmelding og betaling via www.nkk.no/Min_Side Pris: voksen kr. 350.-, valp kr. 200.- **innen 3. september.**

Manuell påmelding og betaling for hund/valp: voksen kr. 410.- og valp kr. 260.- **innen 3. september.**

Påmelding med utsatt frist via www.nkk.no/Min_Side **innen 9. september:** voksen kr. 440.- og valp kr. 290.-. F.o.m. 3. hund med samme eier (ikke valper) ½ avgift. Innbetalinger med betalingsdato senere enn påmeldingsfristen 3. sept. gir et tillegg på 50 % av avgiften. BSBKs servicetelefon mellom kl. 19.00 - 22.00: 922 44 500.

Påmeldingsadresse:

B S B K, Postboks 6 Sandsli, 5861 Bergen. Kontonummer: 9521 66 45740

Utstillingen avholdes etter NKKs regler. Påmeldingen er økonomisk bindende. Husk gyldig vaksinasjonsattest!

Dommere lørdag 28/9:

Gruppe 2: Alle. Affenpinscher, berner sennenhund, dansk-svensk gårdshund, dvergpinscher, dvergschnauzere, pincher, riesenschnauzer, schnauzere: *Ann Rode (S)* Bordeaux dogge, boxer, bullmastiff, engelsk bulldog, engelsk mastiff, grand danois, landseer, leonberger, pyreneerhund, rottweiler: *Hans Almgren (S)*. Dobermann, hovawart, newfoundlandshund, st. bernhardshund, shar pei + øvrige: *Wilfred Peper (D)*.

Gruppe 6: Alle unntatt harehunder.

Dalmatiner: *Hans Almgren (S)*. Basset-rasene, rhodesian ridgeback + øvrige: *Per Iversen (N)*.

Gruppe 7: Bracco italiano, italiensk spinone, stabyhoun + øvrige: *Per Iversen*.

Gruppe 8: Alle. Chesapeake-, curly coated-, flat-coated-, golden-, labrador-, ns duck tolling, retriever: *Andrzej Stepinski (PL)*. Kooikerhund, lagotto romagnolo, portugisisk vannhund, spansk vannhund, spaniels + øvrige: *Per Iversen*.

Gruppe 10: Alle: *Wilfred Peper*.

Lydighet kl. I, II, III og Elite: Jan Odd-Geir Sørmarken.

Gruppedommere:

Gr. 2: Hans Almgren

Gr. 6/7: Per Iversen.

Gr. 8: Andrzej Stepinski.

Gr. 10: Wilfred Peper.

Beste avls og Beste oppdrettergruppe: Per Iversen.

Beste veteran: Wilfred Peper.

Dommere søndag 29/09:

Gruppe 1: Alle unntatt border collie.

Bearded collie, belgiske fårehunder, collie, schipperke: *Andrzej Stepinski*. Briard, hvit gjeterhund, old. eng. sheepdog, portug. gjeterhund, puli, pyr. gjeterhund, shetland sheepdog, welsh corgies: *Hans Almgren*. Australian shepherd, bouvier des flandres, schäferhund, + øvr: *Wilfred Peper (D)*

Gruppe 3: Alle: Amerikansk staffordshire, bedlington, brasiliansk bull, irish soft coated wheaten, japansk kerry blue, manchester, miniatyr bull, parson russell, staffordshire bull, yorkshire: *Cindy Pettersson (S)*. Airedale, australsk, border, cairn, cesky, dandie dinmont, engelsk toy, fox glathår, fox ruhår, irish glen of imaal, irsk, jack russell, lakeland, norfolk, norwich, sealyham, silky, skotsk, skye, tysk jakt, welsh, west highland white: *Ann Rode (S)*.

Gruppe 5: Alle unntatt: jagende spissunder, finsk og norrøtt spets. Akita, alaskan malamute, american akita, chow chow, jap. spisshund, kleinspitz, mittelspitz, norsk buhund, norsk lundehund, samojed, shiba, siberian husky, volpino italiano: *Hans Almgren*. Basenji, mexikansk nakenhund, västgøtaspets: *John Jakobsen (N)*. Eurasier, faraohund, finsk lapphund, granlandshund, islandsk fårehund, keeshond, podenco-rasene, pomeranian + øvrige: *Wilfred Peper*.

Gruppe 9: Alle. Chinese crested: *Hans Almgren*. Tibetansk spaniel: *Ann Rode*. Griffons, lhasa apso, petit brabancon, pudler, russian toy terrier, shih tzu, tibetansk terrier: *Cindy Pettersson*. Boston terrier, cav. king charles spaniel, fransk bulldog: *Andrzej Stepinski*. Chihuahua, japanese chin, king charles spaniel, papillon, pekingeser, phalene, mops, tsjekkisk rottehund: *John Jakobsen*. Bichon frisé, bichon havanais, bolognese, cotton de tular, løwchen, malteser + øvrige: *Wilfred Peper*.

Gruppedommere:

Gr. 1: Andrzej Stepinski. Gr. 3: Ann Rode.

Gr. 5: Wilfred Peper. Gr. 9: Hans Almgren.

Beste avls- og oppdrettergruppe: Cindy Pettersson.

Beste valp in show: Cindy Pettersson.

Beste veteran og BEST IN SHOW: Wilfred Peper.

Valpeshow: Det blir også arrangert valpeshow for alle raser. Det blir to klasser: 4-6 mnd. og 6-9 mnd. Avgifter: se øverst. Påmeldingsfrist som for utstillingen.

O B S ! Disse lokale raseklubbene har også utstilling i Bergen denne helgen, og det er **dobbelutstilling** for Belgierklubben, Collieklubben, Dalmatinerklubben, Pyreneerhundklubben, Retrieverklubben, Schäferhundklubben, Spanielklubben og Terrierklubben.

Energy

NÆRINGSTILSKUDD

Det **energirike** ernærings supplementet

Gis en time før eller under trening – påvirker ikke det vanlige kostholdet. Energy er et energitett ernærings supplement som tilfører voksne hunder ekstra energi under fysisk aktivitet.

Hver krokett er full av hurtig tilgjengelig energi (250 kcal i hver pose på 50 g) og inneholder et kraftig antioksidantkompleks.

Fås i poser på 50 g eller i utstillingsbokser (30 poser)

ROYAL CANIN

www.royalcanin.no

Fra vilter valp til verdig voksen

Tekst og foto: Gro Mandt

Da Vige var rundt seks måneder antydte naboene forsiktig at "nå blir hun vel ikke større?" Men det ble hun jo – i løpet av det første året hun var hos oss, vokste hun fra "liten" valp på knappe 10 kilo til stor dame på henimot 60.

Viges stadig større omfang fikk konsekvenser på mange plan i familiens dagligliv. At valpesengen hennes snart ble for liten og måtte erstattes med en egen sofa i stua, hørte til de mindre omkalfatringene. Verre var det at bilen ble for liten. Vi hadde en ganske vanlig femseter, der Vige ble plassert i baksetet, som hun etter hvert fylte helt ut. Det trivdes hun veldig godt med, særlig fordi hun fant ut at hun kunne legge hodet sitt på skulderen til sjåføren. Dette var jo neppe etter forskriftene – hvis de som laget loven i sin tid i det hele tatt hadde tenkt seg muligheten! I tillegg trengte vi jo plass til folk i baksetet også. Løsningen ble en stasjonsvogn med god plass til en ulvehund i bagasjerommet.

Men dette huet ikke den unge damen. Hun ville da ikke forvises til bakerste plass, langt vekk fra menneskene sine – i tillegg med en vegg imellom! Hun nektet plent

å hoppe inn i det ekle bakrommet, trass i myke tepper på golvet. Etter å ha lokket og mast og vært streng i stemmen, gikk vi til det drastiske skrittet å late som om vi ville dra på tur uten henne –for turer i marka elsket hun. Vi lot bakhjørna stå åpen

Ny bil er endelig godtatt ...

og kjørte sakte bortover vegen. Hun ble stående helt perpleks og se etter bilen: "Har menneskene mine tenkte å forlate meg? Skal de på tur uten meg?" Etter noen øyeblikks betenkning fikk Vige fart på seg. I fullt firsprang stormet hun etter og hoppet lettvent inn i det rommet hun så kontant hadde avvist, og vi var snare til å smelle igjen døra. Som belønning kjørte vi avgårde for å gå lang tur i marka! Etter dette godtok hun at bagasjerommet var plassen hennes, men hun sendte ofte lengselsfulle blikk til førersetet – hun savnet nok nærkontakten med sjåførens skulder.

Det er mangt en valp må venne seg til og lære i den nye heimen sin. Mellom første og andre etasje har vi en lang, bratt trapp, og oppdretterne hadde gitt beskjed om at valpen måtte bæres i trapper den første tida. Dette var jo litt av en utfordring, siden Vige ble tyngre for hver uke som gikk. I et ubemerket øyeblikk trillet hun ned

Ingen problemer med å forsyne seg fra matbordet ...

trappa i bare befpelsen. Heldigvis skadet hun seg ikke, men da fant vi ut at det var bedre å lære henne hvordan hun skulle stokke de lange beina sine for å komme seg trygt både opp og ned trappa. Hele livet hadde imidlertid bikkja en "ting" med trapper, og hun var alltid betenkt på hvordan hun skulle geberde seg – særlig hvis det var åpent mellom trinnene.

Det fikk vi erfare på en av våre mange turer oppover i marka. Vige frydet seg i slikt terreng, men et sted der det var særlig ulendet, kom vi til en lang og veldig bratt trapp. Det gikk bra, om ikke så fort, til vi var kommet omtrent halvvegs i trappa – men der "frøs" Vige. Ikke tale om at hun kunne komme seg oppover, og nedover var utelukket. Andre turgåere så forundret på den store bikkja som sto der bom stille midt i trappa, mens to frustrerte eiere lokket og lempet for å få henne i gang igjen. Til slutt – ganske forsiktig mens vi flyttet ett og ett av beina hennes av gangen

– kom vi til topps. Jeg vet ikke hvem som var mest lettet, Vige eller vi. I alle fall hadde vi en stilltiende overenskomst om å unngå akkurat den turløypa i framtida.

En annen traumatisk opplevelse for den intetanende valpen, var badekaret. Oppdretterne hadde funnet ut at de ville

ha henne med på et utenbys valpeskue, og da skulle hun være ren og lekker. Vige var ikke større på den tida enn at det var mulig å løfte henne opp i badekaret for å sette i gang med hånddusj og sjampo. Men noe så forferdelig hadde visst ikke nurket opplevd i sitt korte liv! Hun kavet og kravlet og prøvde å komme seg ut av karet, men det var jo så glatt og så vått, og hva var det egentlig de utsatte henne for? Både matmor og baderommet var like våte som bikkja før vi endelig fikk henne opp – men så skulle hun jo tørkes! Helst skulle hårtørreeren vært i bruk, men det måtte vi bare glemme – det var visst ille nok å bli frottert. Etter den seansen skydde Vige baderommet som pesten – trass i den innbydende varmen i badegulvet. Heretter fungerte hageslangen som dusj for den firbeinte – hun likte ikke det noe særlig heller, men hun fant seg i det.

Om det var badingen som gjorde utslaget er uvisst, men om kvelden på utstillingsdagen ringte en oppspilt og henrykt oppdretter til meg:

"Din lille Vige ble både BIR og BIG"! Javel? – det sa meg jo ikke noe særlig akkurat da – som fersk hundeeier var jeg ikke bevandret i utstillingslivets irranger. Men såpass skjønnte jeg at det var andre enn meg som syntes at min lille prinsesse var verdens deiligste ulvehund – selvfølgelig! Sløyfer og rosetter fikk hun også,

Utstilling er pyton ...

og de ble behørig hengt opp på skryteveggen. Vige lurte nok på hva hun skulle med dem – de var jo ikke engang spiselige? Etter hvert forsto matmor mer av alle de rare forkortelsene i utstillingsverdenen, og Vige var på mange utstillinger i de neste åra. Hun syntes ikke så mye om det livet, men det var tydelig at dommerne likte henne – i hvert fall vanket det mange godord og flere rosetter til skryteveggen, der den gjeveste bar bud om at hun var blitt champion.

Vige hørte ikke til de tøffeste i hundeverdenen, selv om størrelsen skulle tilsi noe annet – i hvert fall trodde de det, mange av de vi møtte på turene våre. Hun var snarere forsiktig og helst litt pysete, og vi merket tidlig at hun var engstelig når hun så eller hørte noe ukjent. Da hun var rund seks måneder, ble hun

for eksempel vettskremt av en illsint Papillon som skulle vokte reviret sitt, og selv som voksen hendte det at hun ble skremt til panisk flukt av hunder som var mindre enn henne, men som hun må ha registrert som truende. Slik vi oppfattet henne, var hun myk og nærtagende av gemytt, med et enormt behov for ømhet og kontakt med sine menneskelige flokkfeller. Sønnen i huset var noe ambivalent til foreldrenes hundehold. Han mente at vi skjømte henne bort – offisielt het det at at "nå må dere slutte å dulle med den bikkja". Men samtidig syntes han det var praktisk med en hund som han ikke behøve å bøye seg for å klappe.

Vige var ingen vakthund – verken av rase eller natur. I valpetida var hun da heller ikke

Stor hund, men bare vennlig

den som bjeffet i tide og utide, og bra var det, for med åra utviklet hun en dyp og malmsfull røst. Det kunne de nærmeste naboene våre bevitne. En formiddag Vige var alene hjemme, ble nabolaget besøkt av et par velklede unge menn i svarte dresser som gikk fra dør til dør og tilbød et budskap, noe beboerne ikke satte særlig pris på. Vige hørte åpenbart at noen nærmet seg vårt revir, for da de unge mennene var kommet halvvegs ned i utetrappa vår, satte hun i med sin dypeste og mest gjennomtrengende bjeffing. Fra kjøkkenvinduet kunne naboene til sin store fornøyelse se hvordan de to uønskede inntrengerne skvatt til og forvirret snublet seg tilbake opp på veggen.

Hva som utløste en slik formidabel reaksjon hos den elskelige brælebikkja som knuselsket matmor og gemalen så snart hun fikk sjansen, er litt av et mysterium. Hun var aldri aggressiv overfor mennesker, men snarere vennlig forekommende, også mot vilt fremmede. På et eller annet vis må hun ha fornemmet at noe truende nærmet seg, aleine i huset som hun var. Vi hadde vennet henne til at når vi gikk fra henne, skulle hun "passe huset". Var det faktisk den beskjeden hun tok på alvor den formiddagen? I mange år etterpå ergret jeg meg over at jeg ikke hadde tatt Vigens malmtunge røst opp på bånd – som skremselsalarm mot ubudne gjester.

Fremmer helse og velvære hos ditt kjæledyr

- veterinær smådyrspesialist
- hudlidelser & allergi
- indremedisin
- hjertelidelser
- ultralyd
- atferdsproblemer
- øyesykdommer & øyelysing
- kirurgi
- tannbehandling
- akupunktur
- laser
- rehabilitering & hundemassasje
- digitalt røntgen & tannrøntgen
- fôr- og utstyrbutikk

Dyreklinikken på Stend AS

Smådyrklipp godkjent av
Den Norske Veterinærforening

www.dyreklinikken-stend.no
Telefon: 55 11 60 60

Morgenturen

Tekst og bilde av Helga Buvik

Er det ikke deilig nå? En jakke, sko eller støvler , så bærer det ut døra. Milevis fra alt "utstyret" vinterens morgenturer krever. Da er det på med sko med eller uten brodder, gjerne regnbukse, 2 lag genser, jakke, lue, votter, refleksvest (morratrøtte sjåfører er ingen spøk i mørket), på Scott skal det sele , refleks. Scott trippet og ventet. Han er ganske flink, men må man, så må man og han kan dessverre ikke bare slippes ut . Heldigvis klarte han seg uten sokker mot salt snø slapset.

Slitsomt, ille? faktisk ikke, når en først var ute av døra og igang og i hvertfall ikke på denne årstiden. Det

er bevist at barn lærer bedre og er mer opplagt når de går selv til skolen. Jeg tror det gjelder voksne også. Kroppen kommer igang, hodet våkner og en kan tenke over

" Kroppen kommer igang, hodet våkner og en kan tenke over dagens gjøremål i litt ro

dagens gjøremål i litt ro. Det er langt fra alle som kan gå på jobb. Turkompisen vår måtte gi tapt for sykdom her forleden og arvtakeren kom først etter noen uker. Eieren vurderte seriøst morgenturen uten hund til tross for B-menneske gener. Hun mener starten på dagen ikke får samme gode oppkjøring. Skjedde det? Nei, det ble 0 ganger, det. Det er derfor den firbeinte må være der. Konsekvensen med våte dammer, piping, osv er en kjempemotivator. Hund som har kjedet seg aleine heime , kan finne på mye rart, så litt

forebyggende tur og aktivitet er ikke så dumt om en skal på jobb og bidrar til motivasjonen.

Et av familiens barn går på skole i U.K. Der kom hun i kontakt med en stiftelse, Rosmary foundation, som har som oppgave å gjøre livet lettere for eldre og

uføre. De tilbyr også hjelp til lufting av hund og besøk til veterinær og hundesalonger. Hjelpen blir gitt av mange frivillige, som vårt barn, som tar en labrador på luftetur 4 ganger i uka . Dette gjør at dyrene kan bo hjemme lengre til glede for både den firbeinte og tobeinte. Vi skulle hatt noe slikt. Ett halvt år var det en irsk ulvehund som skulle luftes, og få strukket beina litt i en hundepark. Gjett hvilken tid på døgnet som ble valgt av studenten? Tur i grålysninga med liten trafikk og litt jogging inkludert. Noe erfaringsoverføring må ha skjedd i fra heimen.

Om kvelden møter Scott og jeg stadig flere på tur uten hund,

det er bra. Nå på våren og om sommeren kan en morrafrisk jogger dukke opp, men om vinteren råder hundemenneskene stort sett grunnen alene. Unntaket er ungdommer (og noen voksne:)) som har en langspurt for å nå bussen. Vi to er en entusiastisk heia gjeng. "Der kommer Per ! Så heldig vi er! Når han bussen?" Scott's øyne glitrer, ørene rett opp, en liten stuss på forpotene, ned i sitt og vente på godbiten , dette er gøy. Hva Per tenker , vet jeg ikke, men han sier nå " hei" i det han fyker forbi. Litt æksjen før det er frokost tid for oss to og dagen starter for alvor.

Hilsen Helga

Scott nyter våren og markblomstene som kommer

Nye regler: innføring av hund til Norge

Tekst: Lille Wagtskjold

Mattilsynet innførte nye regler om innføring av hund til Norge fra 1. Mai 2013. I de nye reglene er det særlig reglene om

- *behandling mot revens dvergbandelorm*
- *reglene om innførsel av hunder fra Sverige og*
- *reglene om innførsel av hunder, katter og ildere fra tredjeland som er endret.*

Bakgrunnen for endringene er blant annet at vi på denne måten forsøker å unngå smitte av dvergbandelorm til Norge. Det har vist seg at så mange som 1 av 4 har slurvet, bevisst eller av uvitenhet, med ormekuren ved innførsel av hund fra Sverige til Norge.

Siden 2011 har hundeeierne selv kunnet behandle hundene sine i Sverige med ormekuren og skrive egenerklæring før innreise til Norge. Dette blir ikke lenger tillatt.

Fra 1.mai skal behandlingen foretas av veterinær og dokumenteres i hundens pass, også ved

innreise fra Sverige.

Det andre som blir nytt, er at det også på Sverigeturen blir krav om ID-merking av hunden og at den skal ledsages av EU-pass, på samme måte som hunder fra andre EU-land.

På forespørsel til Mattilsynet opplyser de at det blir krav om at behandlingen skal være foretatt 24 – 120 timer før ankomst til Norge. Skal en hund fra Norge være i utlandet i mindre enn 24 timer, må behandlingen foretas i Norge før utreise. Foretas behandlingen i Norge før utreise, kan man være i utlandet i opp til 120 timer uten å

måtte behandle på nytt.

For de som reiser ofte / pendler mellom Norge og Sverige kan en velge et alternativ til behandling 24-120 timer før innreise. Da kan hunder få en "grunnbehandling" med ormekur minst to ganger med maks. 28 dagers mellomrom, før første innreise til Norge. Deretter behandles de på nytt minst hver 28. dag.

Unntaket fra kravet om ormekur er de hunder som kommer direkte fra Finland, Storbritannia, Irland og Malta.

Du kan lese mer detaljert om reglene på Mattilsynets hjemmeside http://www.mattilsynet.no/dyr_og_dyrehold/reise_med_kjale dyr/.

Kort sammendrag av de nye reglene fra 1.mai

- **Fra Sverige:**
Alle hunder som kommer direkte fra Sverige, uten å ha vært innom andre land først: ID-merking, hundepass og ormekur hos veterinær 24-120 timer før innreise til Norge. Ingen krav til rabiesvaksine mellom Norge og Sverige.
- **Fra Finland:**
Alle hunder som kommer direkte fra Finland, Storbritannia, Irland og Malta: ID-merking, hundepass, rabiesvaksine minst 21 dager før ankomst. Ingen krav til ormekur før ankomst Norge.
- **Fra andre EØS/EU -land:**
Alle hunder, også norske som har vært på reise og kommer fra for eksempel Danmark, Tyskland, Be-Ne-Lux, Frankrike eller andre EØS/EU-land, enten direkte eller via Sverige: ID-merking, hundepass, rabiesvaksine minst 21 dager før ankomst og ormekur hos veterinær 24-120 timer før innreise til Norge.

Utstillinger – juks og fanteri?

Tekst og foto: Anne L Buvik

Like over nyttår skrev en sint og frustrert schæferhundutstiller en flengende blogg som ble spredd på Facebook. Her tok han et knusende oppgjør med det meste innen hundesporten, men spesielt eksteriørutstillinger.

Her var nesten alt styrt av korrupsjon, kameraderi og bestikkelser, hevdet han. Bloggen fikk masse oppmerksomhet og hundrevis av kommentarer. Veldig mange var enige. Det fremkom massevis av eksempler, de fleste om hunder som hadde fått vilt sprikende bedømmelse og premiering.

Så er det slik? Hvis så er tilfellet, hvorfor orker mange av oss (rimelig oppegående) å bruke tid og krefter på denne hobbyen, år etter år? I denne artikkelen skal jeg drodle litt rundt fenomener som trynedømming, og hvorfor noen vinner mer enn andre.

Jeg var på min første hundeutstilling i 1973, nøyaktig 40 år siden. Jeg er her ennå, og jeg ville ikke vært her om hele konseptet var basert på juks. Men jeg skal villig medgi at det er sider med utstilling som kan være vanskelig å forstå, og det er selvsagt her som overalt ellers, ganger hvor man kan oppleve både

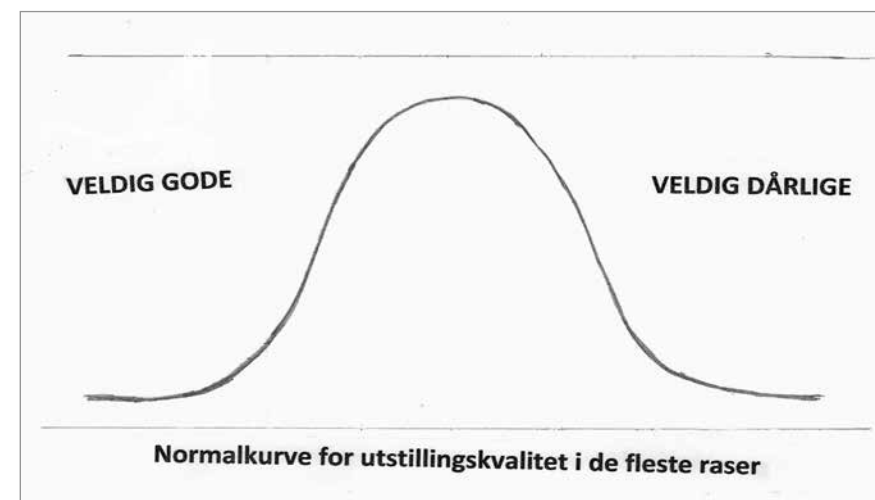
uærlighet og udyktighet. Men min bestemte mening er at udyktighet er vanligere enn uærlighet, og at det meste av frustrasjonen har sitt utspring i manglende kunnskap og forståelse hos utstillerne.

Normalkurven gjelder

De største ankepunktene mot utstilling pleier å være at resultatene varierer så mye, og at «de kjente» vinner hele tiden. Det sistnevnte omtales oftest som «trynedømming» eller «snøredømming».

Hvorfor varierer resultatene så mye? De fleste er klar over at ting som hundens kondisjon, dagsform, pels, fremføring, kvaliteten på konkurransen etc. kan variere, og at dommerne har ulik oppfatning av standarden, men det er ikke hele forklaringen. På ingen måte! Den viktigste forklaringen ligger på et mer overordnet plan.

Er dere kjent med det begrepet som kalles «normalkurven» for

«Normalkurve» for utstillingshunder. Unnskyld mine manglende tegneferdigheter.....

populasjoner? Se illustrasjon. Det er en kurve som kan brukes i mange sammenheng, for eksempel på høyden i en befolkning. Den viser at for de aller, aller fleste befolkninger / dyrepopulasjoner ligger det store flertallet av individene rundt gjennomsnittet, altså «midt på treet». Om vi snakker om f. eks. høyde, er altså de aller fleste omtrent like høye. Så vil vi ha noen få som er veldig høye, og noen få som er veldig lave. Til sammen utgjør det grafiske bildet en normalkurve.

Overfører vi normalkurven til våre rasehunder – med tanke på utstilling – er det, for de fleste rasers vedkomne slik at den store mengden av hundene vil være «midt på treet». Det vil si, ikke supre stjerner, heller ikke «håpløse». Det store flertallet har tydelige feil og tydelige fortrinn. Dette store flertallet er det som statistisk vil svinge mest i resultater. En dag en rød, en dag en CK, en

dag en blå. Så en rød igjen den neste dagen, etc., etc.

Så har vi et lite antall hunder i den positive enden av skalaen. Her har vi stjernene, samt de med mange og tydelige kvaliteter, og få og ubetydelige feil. Resultatene vil svinge også for dem – noe annet er uunngåelig så lenge det er levende vesener som bedømmes av vanlige mennesker – men de vil svinge mye mindre. De vil få CK kanskje 9 av 10 ganger, og en blå kanskje 1 av 20 ganger. På motsatt side har vi de «dårlige» - de som er beheftet med så tydelige feil at kun en dommer fra et land uten kvalitetsbedømming på en utstilling nesten uten hunder kan finne på å komme trekkende med en CK – ellers vil hunden jevnt over få blå eller gul. Det svinger altså mindre for dem også.

Stryk høyeste og laveste

Jeg sammenlikner dette ofte

med hoppporten, hvor de har et system med fem dommere som gir hver sin karakter. Den høyeste og den laveste blir strøket. Du kan faktisk anvende det samme prinsippet på din utstillingshund. Still den ut 5 eller 10 ganger, stryk den høyeste og den laveste premien, og du vil oppdage omtrent hvor hunden din ligger i bildet. Noen ganger kan det være midt i mellom en rød og en blå, for eksempel, eller det er kanskje helt definitivt en CK-hund?

Det hender jeg gjør denne testen når jeg har vært ute og dømt, spesielt raser jeg ikke har et like nært forhold til som spaniels. Det kan være jeg er i tvil om noe jeg har gjort – har jeg dummet meg ut da jeg ikke gav cert til denne hunden? Da går jeg inn på DogWeb og ser hva slags resultater hunden har for andre dommere. Nesten alltid kan jeg konstatere at jeg har gjort det samme som flertallet! Plasseringer kan selvsagt variere, men kvalitetsbedømmelsen er dommerne ofte mer enige om enn folk flest er klar over. Jeg synes én premiegrads forskjell er helt akseptabelt og innenfor grensen til at vi kan sies å være «enige». Grensene for premiegrader er flytende og lite spesifikke, det er ofte standardene også, og noen hundre prosent fasit finnes ikke.

Da er det altså slik at storparten av hundene befinner seg

innenfor det største feltet i denne normalkurven, denne «sekkeposten» som kan kalles «helt greie hunder». Derfor varierer resultatene mest for denne gruppen, altså for det store flertall.

Ferdighetssport

Men så er det slik at noen har hunder som nesten alltid får CK, og som gang etter gang, år etter år, plasserer seg på de fremste plassene. Det må jo være juks – trynedømming – eller? Hvorfor har de hunder som befinner seg på venstre side av normalkurven, hele tiden?

Da har jeg lyst til å komme inn på et annet emne som er lite omtalt i utstillingssporten. Nemlig at konkurransedelen av hundeutstillinger er en ferdighetssport. For å lykkes gang etter gang, med hund etter hund, må du ha ferdigheter. Nå tror sikkert mange at jeg mener ferdigheter som pelsstell, forberedelser og handling, men nei, det er ikke det jeg mener.

Den aller, aller viktigste ferdigheten du må ha for å lykkes på utstilling, er evnen til å gjenkjenne kvalitet. Det betyr at du er i stand til å gjøre en nøktern vurdering av hvilken som helst hund, merke deg de bra og de dårlige sidene, avgjøre hvor på skalaen hunden hører hjemme, og ta konsekvensen av dette. Dette burde jo alle kunne gjøre....? Nei, åpenbart ikke, for da

ville vi hatt mange færre hunder på utstilling, og ville knapt noen gang se en blå sløyfe.

Hva skal til for å se kvalitet? Et visst medfødt blikk for form, farge og balanse er helt nødvendig. Men dette blikket må også utdannes og trenes, suppleres med kunnskap samt en uvanlig stor interesse for hunder og deres funksjon. Og dette er ikke veien inn i hundesporten for folk flest. Veldig mange utstillere skaffer seg en hund først – deretter får de interesse for utstilling. De kommer med det de har, kanskje er de heldige og har en god hund og vinner litt, eller kanskje det går veldig mye opp og ned. Mange blir hekta på miljøet og spenningen rundt konkurransen, og skaffer seg flere hunder. Det går stadig opp og ned, kanskje blir man skuffet, kanskje bestemmer man seg for at det er «ugler i mosen» når man stadig blir slått – av «de kjente».

Men så er det de andre. De som kanskje er vokst opp med hund og utstillinger hjemmefra og har hatt gode mentorer, eller kanskje bare har en brennende interesse, ganske av seg selv. Undertegnede tilhører den siste gruppen. Jeg var som nevnt på min første utstilling for 40 år siden, og selv om jeg da selv ikke hadde noen hund jeg kunne stille ut, ble jeg interessert, veldig interessert, fra første øyeblikk. Og jeg fattet interesse for å lære.

Er du interessert i å lære, betyr det at du tilbringer timer rundt

ringen, ikke for å skravle med andre og klage over at ikke din hund vant, men for å se på hunder. For å trenge bak påstander om juks og fanteri, for å se hva som virkelig gjør at hunder vinner. Se masse hunder. Både i inn- og utland. Gå på kurs. Lese bøker. Lære om anatomi og konstruksjon. Melde seg som skriver på utstilling. Så kanskje, hvis du har de naturgitte forutsetningene, vil du etter hvert lære å se kvalitet, kunne plukke ut diamanten blant gråstein med ett eneste blikk.

Ville det, kunne det – gjøre det?

Men så kommer neste vanskelige sprang, nemlig å satse kun på kvalitet, og å vise kun kvalitet. Her butter det i mot for mange. For det betyr ofte, veldig ofte, at du må vrake det du hadde

tenkt å satse på. Du hadde ønsket deg veldig en valp etter en bestemt kombinasjon, kanskje fra en kjent oppdretter, kanskje en import – men den ble ingen

kvalitetshund. Du har en flott tispe som du bare MÅ ha en valp etter – men valpen utvikler seg ikke riktig. Du har en SUPER lovende valp – men når den er ni måneder, er det åpenbart at den har mangler. Store mangler. Og her kommer forskjellene inn i bildet. Mens de mest ambisiøse, de «berømte» tar avgjørelsen om ikke å stille ut disse hundene (det betyr ikke nødvendigvis at de kvitter seg med dem), er det mange, faktisk de fleste, som vil prøve likevel.

Som en ganske – men ikke veldig – suksessrik oppdretter sa til meg en gang: Mine hunder er da virkelig ikke dårligere enn de fleste andres!

Helt korrekt – men de er ikke bedre, heller.

Det kan være vanskelig, veldig vanskelig, å være dønn ærlig i vurderingen av egne hunder. Ikke minst gjelder det eget oppdrett. Vi har involvert masse arbeid, masse entusiasme, masse følelser og mange drømmer i valpene. Vi har gjort vårt aller, aller beste med store forhåpninger. Da kan det bli nesten umulig å nøkternt konstatere at vi ikke fikk det vi håpet på,

at vi må «vrake» resultatet (fra utstillingsringen, ikke som hunder!!!) og begynne på nytt. Det er veldig lett bare å fokusere på de gode sidene, for de finnes som oftest, og lukke øynene for åpenbare mangler på kvalitet.

Nå er det IKKE slik at jeg sier at man ikke skal stille ut sine «helt greie» hunder. De fleste, inkludert meg selv, har gjort og gjør det, og har stor glede av det. Mange «helt greie» vinner både cert og blir champions. Og de trengs for å holde bredde i avlen. Men du må også tåle at du ganske ofte blir stående bak de som velger kun kvalitet. For de som både

Dømmer dommerne «tryner» eller kvalitet på hundene?

har lært seg å gjenkjenne kvalitet og kompromissløst velger kun å stille ut kvalitetshunder i topp kondisjon, vil hele tiden være i toppen. De har simpelthen svært gode hunder. Hver gang de stiller. Ellers holder de seg hjemme.

Finnes trynedømming?

Og for de som tviholder på tesen om «de berømte» - har dere tenkt på at disse også har begynt en gang? Den som følger med i spanielmiljøet, har ikke kunnet unngå å legge merke til at vi de siste årene har fått inn unge, nye, svært suksessrike oppdrettere og utstillere av flere spanielraser. Hvor kom de fra? Hvordan fikk de suksess så raskt? Jo, ved å gjenkjenne kvalitet og satse på det fra første øyeblikk.

Hva så med «tryne-dømmingen», finnes den? Ja da, jeg skal ikke benekte det. Dommere er mennesker, dommere er påvirkelige, dommere har svakheter, dommere kan stresses og de kan manipuleres og lures. Men det er heldigvis veldig langt mellom dommere som bevisst tar feilaktige avgjørelser for å tekkes sine venner eller oppnå andre gevinster. Teorien om at dommerne «bytter cert» seg mellom er heller ikke så holdbar i praksis. For med det store antall utstillinger vi har i Skandinavia, kan det hende du må vente i mange år før den som «skylder deg et cert» kommer til en utstilling innen rekkevidde. Og da har han eller hun gjerne glemt det for lengst, eller du har ikke en hund å stille akkurat da... Nei, det blir

for innviklet å holde orden på. Det er rett og slett vanskelig i praksis. Teorien har nok mer for seg for eksempel i England, hvor selv store raser bare har bare ca. 30 cert årlig, og utstillerne i rasen skifter på å dømme innenfor et ganske lite miljø.

I den før omtalte bloggen snakket forfatteren om «korrupsjon og bestikkelser». Jeg ser ikke bort fra at det kan forekomme i schæferhundmiljøet, spesielt i Tyskland, hvor attraktive hunder selges for millionsummer. Men for resten av hundeverdenen er nok ren korrupsjon særdeles sjeldent.

Jeg vet at dette temaet opptar mange utstillere, så jeg kommer tilbake til det i fremtiden. Da skal jeg gå litt nærmere inn på de faktorer som kan påvirke en dommer og skape det vi kaller «bakgrunnsstøy».

Har du spørsmål om eksteriør eller utstilling, ta kontakt på anbuvik@online.no, og jeg skal forsøke å svare etter beste evne.

Anne L. Buvik har vært engasjert i aktivt hundehold siden tidlig på 70-tallet. Siden 1986 har hun drevet med oppdrett av cocker spaniel og engelsk springer spaniel. Hun er også autorisert eksteriørdommer, samt bruksprøvedommer for spaniels.

Animal Therapy

Adferds- og fysioterapi

Spesialist i problematferd hos hunder

- Er din hund redd eller har aggresjonsproblemer, eller andre adferds- og lydighetsvansker, kan vi hjelpe deg.
- Vi tilbyr individuelle konsultasjons- og treningstimer på treningsbanen, i våre lokaler på Myrbø Dyresenter eller på hjemmebesøk.
- Animal Therapy samarbeider tett med veterinærer hos Myrbø Dyreklinikk.

Ta kontakt for en uforpliktende prat for å finne ut hvordan vi kan hjelpe akkurat deg og din hund.

Animal Therapy:

Mob: 45883919

post@animaltherapy.no

Les mer om våre tjenester her: **www.animaltherapy.no**

Fra Bruksgruppens aktiviteter

Foto: Grethe Olsen

Deltakerne på NBF bruksprøven, våren 2013

Deltakerne på bronsemerkeprøven, våren 2013

En lydighetsdommers betraktninger

Tekst og foto: Elin Dahl

Konkurransesesongen er nå godt i gang, og mange går sikkert rundt med sommerfugler i magen. Noen skal også prøve seg i LP ringen for første gang.

Denne gangen tenkte jeg å skrive litt om oppførsel utenfor og inne i ringen, først og fremst beregnet på dem som er ferske i sporten. I klasse 1-2-3 har vi et moment som heter helhetsinntrykk (heretter forkortet til hhi), som mange synes å ta ganske lett på. Hhi skal gjenspeile hund og førers oppførsel gjennom hele programmet, også mellom øvelsene. Du kan godt få i 10 i hhi, selv med en null i en øvelse. Du behøver ikke få 10 i hhi, selv med gode poengsummer ellers. Det er mange faktorer som påvirker hhi, og en 10er her kan faktisk avgjøre forskjellen mellom en 1. og en 2. premie.

Poengene i hhi begynner å tikke idet du entrer ringen. Ikke slums inn i ringen med en hund som drar i båndet, vimser og snuser rundt. Idet du passerer tauet, skal hunden være

på plass med god kontakt, og du viser at dere har kontroll og er godt forberedt. Og du er selvsagt klar ved ringen når ditt startnr ropes opp. Jeg har mange ganger opplevd at folk har tatt seg en luftetur og er borte vekk når de ropes opp. Dette virker likegyldig og lite hensynsfullt, og hhi-poengene tigger....

Hvis du er usikker på gjennomføring av øvelser, så spør. Det er fullt tillatt å spørre, og å bruke

de sekundene du trenger på klargjøring av deg og hunden. Når dommer spør om du er klar, sjekk først hunden. Sitter

den i korrekt utgangsstilling? Har den blikket på deg, eller sitter den og stirrer på publikum eller andre interessante ting? Når dere er klar, bekrefter du dette på en tydelig måte, slik at dommer ikke misforstår deg og sender dere av

Hvis du er usikker på gjennomføring av øvelser, så spør ...

gårde i øvelsen for tidlig. Du starter aldri øvelsen før du får beskjed, du roser ikke hunden før dommer har bekreftet at øvelsen er slutt. Får du en dårlig poengsum eller en null, så rist det av deg med en gang. Ikke dra skuffelsen og irritasjonen med deg inn i neste øvelse, sats heller på å gjøre den så bra som mulig. Vis at du prøver å hjelpe hunden din ved å være positiv. En sur og grinete fører gjør et dårlig inntrykk!

Mellom øvelsene skal hunden, ifølge reglene, være under kontroll og sammen med fører. Hvis du føler at du må koble hunden mellom øvelsene, får du ikke så mye trekk på hhi i klasse 1. Det tar seg adskillig verre ut hvis du drar den med deg etter halsbåndet.

Selv om dette ikke er noen eksteriørbedømmelse, koster det ingenting å stille med en ren og velstelt hund. En skitten og ustelt hund gir ikke akkurat noe godt inntrykk av deg som hundeeier. Når det gjelder deg selv, bør du tenke litt på antrekket ditt. Nå snakker jeg ikke om smoking og pene kjoler, men praktiske og hensiktsmessige klær. Ikke høye hæler, klogger eller flip-flop-sandaler, men sko som er behagelige og stødige på foten. Ikke vide, slengete buksebein eller store, flagrende jakker. Ikke snorer og lisser som henger og slenger. Alt dette ødelegger for kontakten og "båndet" mellom

deg og hunden, og hhi-poengene tigger...

Hunden skal ha på seg halsbånd og koppel, ingenting annet. Kobbelen bør ikke være lenger enn en drøy meter, uten ringer, spenner, knuter og annet dingeldangel. Hvis båndet er for langt og tungt, blir det vanskelig å få til en pen lineføring. Og når du skal putte båndet i lommen eller henge det rundt halsen, blir det ofte mye fomling og plundring, du blir nervøs og stresset, fingrene vil ikke samarbeide, hunden blir stresset fordi du er det, dommer blir utålmodig – tro meg, jeg har vært der !

Brukshundgruppen

BSBK Bruks-seminar

Tekst: Grethe Olsen

Den 26. januar holdt vi et dags-seminar med Frode Lingaas og Maj-Brit Iden.

Frode Lingaas er professor i medisinsk genetikk ved Norges veterinærhøgskole. Han startet med å sette oss litt inn i forskernes verden og registreringen som må til for å innhente og systematisere data til et bra forskningsresultat. Han gikk igjennom forutsetninger og utfordringer i avlsarbeidet. F.eks. et enkelt individ som er bra og gjør det bra enten det er i utstilling eller bruks, trenger ikke nødvendigvis være et bra avslidyr. Tilslutt tok han opp om atferdsegenskaper er arvelige. Her viste han diverse kakediagrammer med forskjellig arvbarehet f.eks. innenfor angst og aggresjon hos ulike raser. Han tok også opp, som eksempel, om det er fakta at de rødhårete av oss tobeinte er mer hissige enn de med andre hårfarger. Konklusjonen ble at det ikke finnes noe forskningsmessig bevis på at det stemmer. Så ble det tid til noen spørsmål før han avsluttet og vi tok lunsj.

Etter lunsj var det Maj-Brit Iden som skulle snakke om hva vi kan få ut av de ulike mentaltestene vi har både for de som trener, avler og de som kun skal ha en familiehund. Maj-

Brit Iden sitter i Kompetansegruppen for mentaltester i NKK og er dommer for karaktertest, FA (Funksjonsanalys) og MH (Mentalbeskrivelse hund). Hun gikk igjennom testenes punkter og hva dommerne ser på og hvorfor de krysser av slik og slik på de ulike punktene i testen. Så det som er ønskelig for en rase er ikke nødvendigvis ønskelig for en annen rase. Det er opp til raseklubbene å bestemme hva som er ønskelig reaksjon for sin rase i de forskjellige punktene. Ifølge Maj-Brit er det to ting hun synes hunder i dag må ha for å ha et godt liv og fungere greit i dagens samfunn uansett bruk, og det er tilgjengelighet og lite redsel. Ulike raser vil ha ulike reaksjoner i testene, men sams for alle er at for stor redsel må sies å være negativt da det gir hunden dårligere livskvalitet. Og for hundens eier og samfunnet rundt så er det greit at hunden tåler at den blir tatt på uten å vise aggresjon og/eller redsel. Så ble det litt spørsmål til slutt før hun avsluttet dagen.

Det så ut til at deltakerne fant dagen interessant. For oss var det var gledelig at vi ble så mange, over 40 stykker påmeldte og omtrent alle dukket opp.

Å bruke lang tid på å klargjøre hunden før øvelsene er også en ting som går utover hhi. Hvis du må stå og dille og mase på hunden, uten at den gidder å se på deg eller høre etter – det stresser både deg og hunden: Tren på akkurat dette momentet, som en egen øvelse- det svarer seg!

De siste par årene har jeg opplevd en ny trend, spesielt i klasse 1: Deltagere som sier at "Nei, den og den øvelsen hopper vi over, for den har vi ikke trent på". Hva i all verden er meningen i å stille på konkurransen, med en hund som ikke kan øvelsene?? Alle kan være uheldige å nullen i øvelser de er sikre på, noe helt annet er det med en hund som ikke er trent i øvelse ditt og datt. I sånne tilfeller skjærer jeg hardt ned på hhi-poengene. For det første får jeg ikke sett alle øvelsene, for det andre er det snakk om en konkurranse- ikke en treningstime.

Dette var litt om ting som påvirker helhetsinntrykket – nå litt om oppførsel ringside.

Hvis du absolutt skal leke og hoie med hunden din, gjør det i god avstand fra ringen. Hvis du skal trene og bruker klikker – gjør det i god avstand fra ringen. Hvis hunden din skal leke og ståke med andre hunder- hold god avstand fra ringen. Hvis du sitter ringside og har

hunden din der – pass på hva den gjør. Ikke la den ligge halvveis inne i ringen og nistirre på den stakkars deltageren. Bare tenk deg å sende hunden ut på en apportering eller fremadsending, og så ligger der et par hunder og stirrer den i senk. At enkelt gjør dette bevisst for å ødelegge for konkurrenter, er noe vi vet om.

Hvis du har med deg smårollinger på stevnet, så pass på dem. Ikke la dem storme inn i ringen, ikke la dem riste og dra i ringtauet, ikke la dem kaste mat, leker og andre festlige ting inn i ringen. Nå høres det ut som tilskuerne skal sitte musestille og urørlige, men det er ikke meningen. Det er veldig hyggelig når det er god stemning, med prating, klapping og heiarop, men vi skal selvsagt ta hensyn til deltagerne. Det skal ikke så mye til, bare litt omtanke og folkeskikk.

Et aldri så lite hjertesukk til slutt: Vi behøver flere LP-dommere på Vestlandet! Er der ingen gamle travere som kan tenke seg en dommerutdanning? Du blir verken rik eller berømt, men du er garantert mange fine opplevelser!

Med hundevennlig hilsen
Elin

Brukshundprøve

Tekst og foto: Grethe Olsen

Lørdag 20. april avholdt vi brukshundprøve (nordisk program). Vi hadde strålendes vær. Ikke for varmt for hundene og solen hjalp oss tobeinte å holde varmen. Det blir alltid ventetid på slike stevner så da er det så mye hyggeligere når værgudene er med oss.

Vi startet med rundering kl C på Kokstad med to ekvipasjer. Her skulle hundene finne tre figuranter (mennesker) som var gjemt av dommeren innen for et område på 200 m i lengden og 100 m i bredden, og det skulle skje innen 15 min. Det gikk greit unna og begge deltakerne var fornøyde. Så var det kl D med to figuranter og 100 m lengde og 100 m bredde med maks tid på 10 min. Denne ekvipasjen var litt uheldig denne gang så det ble dessverre ikke poeng på denne øvelsen.

Deretter var det kryp øvelse i klasse C. Øvelsen skal foregå på gress og det er ikke lett å finne bane med en gressplen i nærheten, så den ble gjennomført på Kokstad, Toyota sin lille «gressplen».

Så var det å ta med dommeren til Hordnesskogen der sporøvelsen i klasse D skulle gå. Det ble trekking av startrekkefølgen og utdeling av sporgjenstandene før nr. 1 gikk ut sitt spor. Sporene skulle ligge i ca 20 min før ekvipasjen skulle gå det selvutlagte sporet med dommeren i «hælen». Sporet er på ca 300 m, 2

vinkler og med 3 gjenstander (pinner). Selv om funksjonæren forklarer hvor man skal gå er det er ikke alltid like enkelt å gå i ukjent terreng, spesielt ikke i vårt terreng som er uoversiktlig fra veien, men det ble ingen kryssinger og alle fikk lagt seg et spor. Alle ekvipasjene fikk gode tilbakemeldinger på selve sporingen og karkterene viser dette. Det ble en som fikk fullt hus .

Etter skogsøvelsene var ferdig så var det tid for lydigheten som skulle foregå på Stend sin ridebane. Skriveren var på plass og banen var møkket av vår egen funksjonær og handyman Jarle, og alt var klart lydigheten. Vi tok lunsjpause før vi startet med lydigheten. Klasse D rundering og D spor startet med lydighetsøvelsene, så var det klasse C rundering sin tur før det ble tatt fellesdekk og budføring i klasse D og deretter budføring og fellesdekk med skudd i klasse C.

Jevnt over mye bra på lydigheten, selv om det var noe rusk her og der. I budføringen var det litt forskjellig som skjedde. Noen av hundene i klasse D måtte inispisere dommeren så budføreren ble «glemt», og i klasse C måtte en sjekke skytteren så det ble en ekstra runde før den kom fram til budføreren. I fellesdekk klasse D så ble fellesdekk brutt da den ene hunden forstyrret en annen og de andre fikk da ta ny fellesdekk.

Hundene skal ligge i 3 min med fører ca 30 m i fra hundene. I fellesdekk i klasse C reiste dessverre den ene hunden seg. Her skal hundene ligge i 5 min med 4 skudd og førerne skal stå synlig ca 50 m i fra hundene .

Dommeren var godt fornøyd med dagen da det var meget bra resultat i skogen og mye bra på lydigheten. Det ble 4 stykk med opprykk av

totalt 7 stykk så det er veldig bra. På våre kanter var det bra deltakelse, men vi skulle selvsagt gjerne hatt med flere.

Vi retter en STOR TAKK til alle som hjalp til, figurantene Grethe, Helga og Gjertrud, Jarle som funksjonær i løypen og hjelper på banen, og skriver Anne-Mari !!

Plass	Spor kl D	Spes. øvelse	Lydighet	Total sum	Resultat
1.	Marit Jæger og Aic (bc)	76 p	211 p	267 p	opprykk
2.	Gerd Orderud og Kira (sch)	63 p	171 p	234 p	opprykk
3.	Katrin Bøyum og (flat)	66,5 p	166 p	232,5 p	opprykk
4.	Tone Hagerup og Ellis (labrador)	70 p	145 p	216 p	godkjent

Plass	Rundering kl D	Spes. øvelse	Lydighet	Total sum	Resultat
1.	Anne Karin Daae (sch)	0	87 p		brutt

Plass	Rundering kl C	Spes. øvelse	Lydighet	Total sum	Resultat
1.	Grethe Olsen med Tiko (sch)	271 p	232 p	503 p	opprykk
2.	Arvid Vetaas med Lex (sch)	261 p	168,5	429,5	godkjent

Uoff. LP

Tekst og foto: Grethe Olsen

Den 15. mai hadde vi uoff. lp på Stend. En fin gjennomgang til Klubbmesterskapet den 5. juni. Det var 11 ekvipasjer som deltok på i et meget vått og surt vær. Vi håper på bedre vær til vår offisielle. Det kom også bra med tilskuere som trosset været, supert. Takk til dommeren Tony Rakner som stod løpet ut.:)

Vi ønsker alle deltakerne lykke til videre!

Klasse 1:

1. Elin Dahl m/ Casper - 168,5 p
2. Gerd Orderud m/ Zamira (rottweiler) - 168,5 p
3. Ida Gudmestad Horn m/ Lykke (bc) - 149 p
4. Tone Hope Andreassen m/ Pink Lady the First (terv) - 136,5 p
5. Hilde Ode m/ Kelly (labr) - 132,5 p
6. Arvid Vetaas m/ Lex (sch) - 109 p
7. Hilde B. Røssevold m/ Fie (golden) - 105,5 p
8. Marie Hesjedal m/ Lochaline's Magic Lantern - 83 p

Klasse 2:

1. Marit Jæger m/ Aic (bc)- 160 p
2. Anne Mari Garen m/ Joya (cocker) - 121,5 p
3. Elin Dahl m/ Alma (labr) - 112,5 p

Deltakere i Klasse 2

Runderingskurs 10.-12. mai

Tekst og foto: Grethe Olsen

Kurset startet med teori fredagen i lokalet vårt på Laksevåg. Fire deltaker var påmeldt med vidt forskjellig raser, bearded collie, mudi, storpudde og malteser, så det skulle bli spennendes. Vi endte på tre deltakere da den ene deltakeren ikke kunne komme.

Vi møttes på lørdagen kl 10:00 i Hordnesskogen for praksis av teorien kvelden før. Hundene var sosiale og fartsfylte så det gikk unna i skogen. Det var litt usikkerhet om noen kom til å ta seg en runde på egenhånd, men her gjorde figurantene jobben sin og hundene var kun fokusert på å finne figuranten og få leken sin:) En fin progresjon på alle sammen og vi fikk prøvd oss med litt apportering også.

Vi ønsker lykke til videre med treningen!

Grethe Olsen - instruktør

PS! Vi har brukstrening hver tirsdag :)

Stine og Lumi

Molly er fornøyd etter økten

Kurser

Tekst og foto: Grethe Olsen

Vi har til nå hatt ulike kurser som skulle dekke det meste innen dressur og lydighet.

Først ute var valpekurs og grunnkurs som startet samme uke i februar. Deretter var det konkurranselydighetskurs helgen 23.-24. februar med utenbys instruktører. Dette kurset ble fulltegnet rett etter annonsen stod i Kobbelet. Det var tydeligvis et behov for nye ideer og finpuss til vårens lydighetsstevner.

Bronsemerkekurs var neste ut med start i begynnelsen av mars, og med tilbud om deltakelse på Bronsemerkeprøven 24. april. Like over påske ble det et nytt konkurranselydighetskurs over noen kveldsdager og noen timer i Fjellangerhallen.

Til tross for mange tilbydere i dag så har vi hatt fullt på alle våre kurser, og til og med venteliste på noen av de. Så da er det bare å ønske alle våre kursdeltakerne lykke til videre med treningen!

På alle BSBK sine kurs lærer deltakerne å belønne skikkelig!

Bronsemerkeprøven

Bronsemerkeprøven ble avholdt på Myrbø onsdag 24. april. Det stilte 8 spente og litt nervøse ekvipasjer til start. Noen hadde gått på Bronsemerkekurset vårt i vår.

Vi må vel si vi var heldig med været da det holdt seg opplett gjennom hele prøven. Det var mye bra å se, men en ting som går igjen er at en del blir lett forstyrret av omgivelsene så konsentrasjonen (kontakten) trengs å jobbe mer med.

Det må nevnes at alle førerne gikk veldig bra under øvelsene og klarte å få med seg kommandering fra dommeren. Dessverre fikk tre av ekvipasjene en null i en av øvelsene og da ryker bronsemerket, men det kommer ny sjanse til høsten. Dommer var Grethe Olsen.

Vi gratulerer med bestått Bronsemerkeprøve til

- Yvonne Endresen med Sunny (springer spaniel)
- Marianne Holmen med Kompis (blanding)
- Ann Kristin Dahl med Sebastian (labrador)
- Liv Edel F. Jørgensen med Lego (toller)
- Hilde Røssevold med Fie (golden retriever)

Vi ønsker alle ekvipasjene lykke til videre!

Kennelpresentasjon:

Ferryland Newfoundlands/ Spansk Vannhund

Irene & Johnny Donné

Hvor lenge har du drevet som oppdretter?

Vi har 30 års jubileum som oppdrettere i år, og har hatt Newfoundlands i 35 år. V r andre Newfoundlandshund ble den gang stammor på Ferryland. Disse linjene har vi ikke lenger i dag.

Hva var det som fikk deg til å starte med oppdrett?

Den andre Newfoundlandssvalpen som vi kjøpte, viste seg fort   være en liten utstillingsstjerne. Hun vant mye i alle alderstrinn og ble NUCH bare en dag eller så over fylte to år. Det skjedde faktisk i Grieghallen, som ble brukt til hundeutstilling på de tider. Denne

hunden ga oss mye glede og vi ville ha avkom etter henne, så det ble da noen kull. Avkommet etter henne ble også startavlsdyr på flere kenneler i Norge og en i Sverige.

Fikk du hjelp i begynnelsen, noe som inspirerte deg?

Vi fikk tidlig venner blant oppdrettere i Norge, Sverige, Belgia, Danmark og Italia. Vi utvekslet erfaringer med disse oppdrettere og vi drev selvstudier på avlslinjer. Den gang lot vi oss begeistre av de danske oppdrettere og deres linjer som ble kombinert med amerikanske linjer.

Hvordan kom du fram til kennelnavnet ditt - historie bak?

Vi satt og studerte kartet over Newfoundland og falt pladask for stedsnavnet Ferryland. At det oversatt betyr ferge-landet passet bra, for 30 år siden var vi jo omringet av ferger.

Hvem var din første hund - beskrivelse?

Hundelivet v rt begynte med en blandingsvalp. Den var født og levde i en svart jordkjeller. Moren var skutt fordi den jaget sau. Utgangspunktet hennes var tragisk og resultatet av det viste seg som voksen i møte med mennesker og dyr. Heldigvis kom det en solid Newfoundlandstispe i hus. Hun var ikke vårens vakreste, men mentalt var hun av den riktige sorten.

Hvilke hunder har du nå?

Vi har nå fem Newfoundlandshunder, to Spanske Vannhunder og en Fransk Bulldog.

Er det en eller flere av dine hunder du husker spesielt?

Der er utrolig mange gode minner gjennom 35 år. Reiser, episoder og personligheter. Det er vanskelig å trekke frem en spesiell hund for alle har vært spesielle for oss. Men, en stor opplevelse som her må nevnes, er å kjøre til Italia på internasjonal utstilling i Bellagio og dra hjem med INT N FIN UCH BRUX W96 Twillin Gate Silvermoon. Bellman ble enda mer spesiell for oss da.

Hva er det vanskeligste med oppdrett av din rase. Hva synes du er bra med din rase?

Vi har stadig søken etter jevnvoksende individer. Det er vanskelig å holde kontroll med det n r hunder kjøpes inn som voksne eller en bruker fremmede hannhunder.   få til streng f rregime og kontrollert mosjonering, spesielt under oppveksten, er ikke alltid like lett å få forståelse for hos eierne. Når en først har fått Newfoundlandshunden

gjennom den vriene ungdomstiden, får man som voksen en robust hund som er like god til lands som til vanns.

Har du hatt samarbeid med oppdrettere i andre deler av landet, eller utenlandske oppdrettere?

Vi har samarbeidet med oppdrettere i Belgia, Italia, Sverige, Norge, Danmark, England og Ungarn.

Har du eksportert/importert noen hunder til/fra kennelen din, og hvis du har det- hva er dine erfaringer?

Fra våre venner i Belgia har vi gjennom årene kjøpt tre hannhunder og en tisper, fra Sverige kom en tisper, fra England har vi tatt en tisper og så kom der en tisper fra Danmark. Problemet før i tiden med import av hund, var den lange karantenetiden. Vi har da heller ingen positive resultater fra den periode. Når en kunne importere rabiesvaksinerte valper på syv måneder, løsnet mye på den fronten. I den seinere tid har vi kun importert voksne hannhunder, du ser da hva du får men må også betale deretter.

Vi har kun eksportert noen få hunder til Sverige, Danmark og USA. Har ikke opplevd særlig problemer i den forbindelse, men vi går definitivt ikke aktivt inn for å spre våre valper for alle vinder.

Har du hunder på fôr, evt. hva synes du om det?

Vi har til tider tisper på fôr, de er ment som back up løsning i tilfelle deres hjemmeboende søsken ikke gir valper. Vi har ennå ikke behovd å kalle inn noen av disse reservestyrkene.

Hvordan synes du at dommerne bedømmer hunder fra rasen din?

Av naturlige grunner avstår Irene fra å svare på dette spørsmål. Johnny derimot må innrømme at han noen ganger prøver å rive av seg fletten i frustrasjon over bedømming av Newfoundlandshund. Med den erfaring og kunnskap en har med rasen, blir det mange ganger vanskelig og nesten umulig å svelge visse dommer avgjørelser. Utdanning og etterutdanning tror jeg må være stikkord her, det er nok ikke et stort Nordisk problem. Tipset mitt er at man ser på kvaliteten på rasen i dommerens hjemland, og melder på deretter.

Hva er din visjon for ditt fremtidige oppdrett av rasen og kennelen din?

Vi ønsker å beholde den vitale velgående Newfoundlandshunden som vi mener vi har nå. Vi legger stor vekt på typen uten ekstreme detaljer, slik at vi ikke bevisst forringer rasen helsemessig. Newfoundlandshunden skal ose av styrke, mot og jordvinnende

bevegelse. Et ledd i den planen er at vi nå planlegger kull med frossen sæd etter Bellman. Vi har ventet i 17 år på den rette tisper, og nå har vi henne her. Vi føler det blir det mest spennende kull vi noen gang har planlagt. Vi håper at vi da tar noen steg fremover, for steg bakover blir det også for offensive oppdrettere. Til høsten utvider vi også populasjonen av krøller som vi kaller våre Spanske vannhunder. Deretter må vi finne nye avlspartnere utenlands. Vi prøver å få til en åpen og vennlig Spansk Vannhund. Mye av ansvaret i så måte ligger på oss som oppdrettere. Pregning i valpetiden vektlegger vi mye her på Ferryland.

Ferryland Newfoundlands/Spanish Waterdog

Irene & Johnny Donné
Hamrevegen 65
5229 Kalandseidet
Tlf. 55 12 66 99
www.ferryland.no

Oppdretterguide

Denne spalten kan være til nytte for både oppdrettere og lesere som funderer på å skaffe seg en ny rase.

Spalten er kun for BSBK-medlemmer, og vi håper at flere kennelnavn vil komme på listen i neste nummer av Kobbelet.

Vil du være med, send informasjon om rase, kennelnavn, navn på oppdretter, e-mail adresse til:

KOBBELET - BSBK
Boks 6 Sandsli, 5861 BERGEN,
ePost: kobbelet@bsbk.org

BEAGLE

BANDWAGON
Lille Wagtskjold
lille@bandwagonbeagles.net
Midtunvegen 1 D, 5224 NESTTUN
Tlf.: 55 92 44 36

BEARDED COLLIE

T-BOB
Merete L. Nydal
menyd@online.no
Kalandsneset 14,
5229 KALANDSEIDET
Tlf.: 413 67 722

RETTVEST

Venke Eggøy
info@kennelrettvest.com
Mustadveien 21, 5363 ÅGOTNES
Tlf.: 472 95 980

WEST MEADOW

Olav Henrik Vik
olavvik@broadpark.no
Skipanesv 138, 5259 HJELLESTAD
Tlf.: 55 99 09 46

BORDER TERRIER

HØYSÆTLIA
Anita Høysæter
anita@jaktborder.no
Steinstøveien 94, 5131 NYBORG
Tlf.: 924 62 401

BULLMASTIFF

RAINBULL
Lill og Malvin Solberg
malvinsolberg@gmail.com
Markaneset 22, 5251 SØREIDGREN
Tlf.: 902 05 374

CAIRN TERRIER

CAIRNDALE
Dagny Ann Dale og Atle Evensen
post@kennelcairndale.com
Hetlebakkveien 201 B, 5131 NYBORG
Tlf.: 55 18 53 36

JAKRILO

Janet K. Longberg
janet@jakriilo.com
Haukelandsveien 48, 5096 BERGEN
Tlf.: 472 94 433

CHIHUAHUA

GROSSERHEIMEN
Anne Hagebo
anhagebo@online.no
Breimyra 244, 5134 FLAKTVEIT
Tlf.: 55 39 09 85

COCKER SPANIEL

LOVE ACTUALLY
Elin Tengs
eliten@tele2.no
Haukedalsbotn 131, 5119 ULSET
Tlf.: 486 01 050

COLLIE LANGHÅRET

COLLIEANN
Ann-Kristin Mykkeltvedt
collicann@home.no
Hatleflåten, 5652 ÅRLAND
Tlf.: 56 58 87 65

MIDTUNSTIEN

Helga og Bjørn Dahle
Midtunbrekka 18 A, 5224 NESTTUN
Tlf.: 55 10 25 51

VARIO

Marianne Kalvenes
m.kalvenes@sencewave.com
Tunesveien 126, 5264 GARNES
Tlf.: 55 24 21 62

VESTTUN

Turid og Torbjørn Hitland
torb-hi@online.no
Espelandsveien 178
5258 BLOMSTERDALEN
Tlf.: 55 22 71 79

DACHSHUND LANGHÅR

PETLAN
Connie Petterson
connie.e.petterson@gmail.com
Foldnesvegen 220, 5353 STRAUME
Tlf.: 56 32 36 02

DALMATINER

CIVELDA
Kersti og Svein A. Hatlem
civelda@online.no
Nyhavnsvingen 8, 5035 BERGEN
Tlf.: 55 25 76 02

SHOSPOT

Shona Nedungadi
shona@kennel-shospot.com
Davanger, 5310 HAUGLANDSHELLA
Tlf.: 979 78 766

DOBERMAN

UNIQUESTAR
Alf Skaar og Siri Ann Farestvedt
uniquestar@c2i.net
Grønnestølsveien 33, 5073 BERGEN
Tlf.: 55 28 90 01

DVERGSCHNAUZER SORT/SILVER

HJELLEUREN'S
Elsebeth Ellingsen
elsebeth.ellingsen@online.no
Hjelleveien 62 A, 5200 OS
Tlf.: 56 57 63 69

ENG. SPRINGER SPANIEL

Marian Janet Nossen
kennel@merjano.no
Brendahaugen 1, 5652 ÅRLAND
Tlf.: 900 77 434

FINSK LAPPHUND

Ole-Håkon Sælen
hakon.saelen@veidekke.no
Mobergslie 76, 5200 OS
Tlf.: 932 14 735

FRANSK BULLDOG

BOULE ADORÉE
Cecilie Schleer
cecilie.schleer@hjemme.no
Nesttunbrekka 66, 5221 NESTTUN
Tlf.: 55 91 36 55

GOLDEN RETRIEVER

SEKRET-GARDEN
Laila Bratland
secret-g@online.no
Postboks 247 Nesttun, 5853 BERGEN
Tlf.: 913 07 070

GRAND DANOIS

HIGHESTEEM
May-Britt Karlsen/ Thomas Sopp
may-bk@online.no
Dalsroaveien 19, 3158 ANDEBU
Tlf.: 922 54 481

NORDIC GIANT

Lisbeth Sørflaten Høgmo
kjelis@tele2.no
Sollia 22, 5200 OS
Tlf.: 40872587

VESTLED

Jorunn Mykland
joru-mi@online.no
Voreland, 4700 VENNESLA
Tlf.: 918 48 495

GREYHOUND WAG Familien Aastvedt arne.johan@aastvedt.com Kalvatræet 22, 5106 ØVRE ERVIK Tlf.: 55 18 10 24	LABRADOR RETRIEVER CIBORIA Ina Bilberg og Freddy Bjørndal As-iren@online.no Kirkeveien 17 5072 BERGEN Tlf: 55 28 49 18 / 413 20 893	NUFFEKOMPANIET Wenche Solheimslid wsolhei@online.no Hedlo 41, 5353 STRAUME Tlf.: 56 33 17 77	SCHÄFERHUND BALDERGARD Bjørn Tonheim Hordnesveien 103, 5244 FANA Tlf.: 55 13 02 21
GRIFFON GROSSERHEIMEN Anne Hagebo anhagebo@online.no Breimyra 244, 5134 FLAKTVEIT Tlf.: 55 39 09 85	GULLSTEINEN Elin Dahl elin@gullsteinen.net Rekdalsveien 47 5151 STRAUMSGREND Tlf.: 55 12 12 53	RANSA Egil Andreassen egil.andreassen@smedvig.no Lyngbøveien 64 A, 5163 LAKSEVÅG Tlf.: 55 34 37 91	RUSTØLS Tom Stølen tom_stolen@hotmail.com Stativ 11, 5305 FLORVÅG Tlf 924 77 788
GROENENDAEL ASKVIÖR Vigdis og Nils Johannessen njoh@broadpark.no Åsliå 6, 5306 ERDAL Tlf.: 56 14 05 81	SURPRISING'S Eva og Anne Mjelde ew.mjelde@gmail.com Tyriveien 40 5104 EIDSVÅG I ÅSANE Tlf: 55 95 15 04	TESSMIRA Kirsten Stensund post@tessmina.com Vallalia 44, 5227 NESTTUN Tlf: 55 10 43 43	VESTVARDEN Karen Vetaas kennel@vestvarden.com Storevarden 58, 5350 BRATTHOLMEN Tlf.: 56 33 13 95
NADJARAH Linda og Ronny Eliassen ronny.eliasen@bkkfiber.no Tetnesveien 130, 5114 TERTNES Tlf.: 55 18 30 60	LHASA APSO SING-TUK Gro Mandt Øyjordslie 14, 5035 BERGEN Tlf.: 55 95 12 41	NORFOLK TERRIER RANSA Egil Andreassen egil.andreassen@smedvig.no Lyngbøveien 64 A, 5163 LAKSEVÅG Tlf.: 55 34 37 91	YLVAGÅRDEN Anne Karin Daae akdaae@online.no Nipedalsstien 34, 5164 LAKSEVÅG Tlf.: 55 34 42 55
IRISH SOFTCOATED WHEATEN TERRIER TERRWEINS Gro Weinholt Johannessen terrweins@gmail.com Rødvedtveien 9 B, 0955 OSLO Tlf.: 916 41 672	MELLOMPUDDDEL LINNIECROFT Linda Stoltz Olsvik Vilhelm Bjerknes vei 80, 5081 BERGEN Tlf.: 55 28 78 88	OLD ENGLISH SHEEPDOG AN KA WO Anne Kari og Terje Wold ankawo@gmail.com Grimseidveien 484, 5259 HJELLESTAD Tlf.: 55 99 16 91	SCHNAUZER SPORTY Berit Iversen Storevarden 62, 5350 BRATTHOLMEN Tlf.: 56 32 05 22
IRSK SETTER Lina Gaudutiene lgaudute@gmail.com Løtveitneset 8 5151 STRAUMSGREND Tlf: 998 84 421	MOPS HIGHESTEEM May-Britt Karlsen/ Thomas Sopp may-bk@online.no Dalsroaveien 19, 3158 ANDEBU Tlf.: 922 54 481	POMERANIAN VESTVARDEN Karen Vetaas kennel@vestvarden.com Storevarden 58, 5350 BRATTHOLMEN Tlf.: 56 33 13 95	SEALYHAM TERRIER SEALY WEST Vivi Waag vivi@sealywest.net Postboks 6 Sandsli, 5861 BERGEN Tlf.: 55 22 92 00
IRSK ULVEHUND BALLYGRAN Anne Mette Mikkelsen wolfhound@ballygran.com Mons Slettens veg 21 5265 YTRE ARNA Tlf.: 920 22 386	SUNDKJERRINGEN Kjersti-Mari Sundkjer pmartem@broadpark.no Kråkenesdalen 120, 5152 BØNES Tlf.: 55 12 59 68	PORTUGISISK VANNHUND AQUA DE ZELANTE Britt Elin Salt b.salt@online.no Bergveien 29, 5152 BØNES Tlf: 481 18 845	SHETLAND SHEEPDOG ASKVIÖR Vigdis og Nils Johannessen njohannessen@start.no Åsliå 6, 5306 ERDAL Tlf.: 56 14 05 81
O'MARKSBAY Knut Olav Wille knotowille@c2i.net Ask, 3519 HØNEFOSS Tlf.: 22 10 81 50	NEWFOUNDLANDSHUND FERRYLAND Irene og Jonny Donné irene@ferryland.no Hamreveien 65, 5229 KALANDSEIDET Tlf.: 55 12 66 99	RIESENSCHNAUZER LA-POT-ARJA Wenche Berntsen kjebe4@online.no Mabbursvegen 13, 5353 STRAUME Tlf.: 56 33 00 41	SHIBA ENERHAUGEN Jorunn Kvalheim og Christen Lang chr-lan@online.no Sandviksveien 173, 5035 BERGEN Tlf.: 909 81 295 / 909 68 848
KAUKASISK OVCHARKA KEMOKA-K9 Kent Mohan Kathiravelu Plutti69@hotmail.com Hardangerveien 490, 5268 ESPELAND Tlf.: 943 61 448		SANKT BERNHARDSHUND SAINT WEST Katarina Andersen og Andre Aase Davanger, 5310 HAUGLANDSHELLA Tlf.: 980 58 157	SHIBATROLL Gullborg og Eirik Knudsen og Birte Blomli info@shibatroll.com Østre Hopsvei 16, 5232 PARADIS Tlf.: 928 59 411

SKOTSK HJORTEHUND
ST.FINNIAN
Ane Lid Lerheim
ane@lerheim.no
Troidhaugveien 31, 5232 PARADIS
Tlf.: 55 91 17 50

SPANSK VANNHUND
FERRYLAND
Irene og Jonny Donné
irene@ferryland.no
Hamreveien 65,
5229 KALANDSEIDET
Tlf.: 55 12 66 99

ZOJOMA
Jorunn Gjøen
jorunn-g@fusi.no
Gjøen, 5640 EIKELANDSOSEN
Tlf: 56 58 52 10

WHIPPET
BALLYGRAN
Anne Mette Mikkelsen
wolfhound@ballygran.com
Mons Slettens veg 21
5265 YTRE ARNA
Tlf.: 920 22 386

WAG
Familien Aastvedt
arne.johan@aastvedt.com
Kalvatræet 22, 5106 ØVRE ERVIK
Tlf.: 55 18 10 24

FOTOGRAF LØTVEDT

BRUDEPAR - BARNEFOTO
PORTRETT - GRUPPEFOTO
RAMMEVERKSTED
INDUSTRI/FLYFOTO

DIGITAL VIDEO/FILM
PRODUKSON
OVERFØRING
FRA FILM TIL VIDEO

TLF: 5531 6688

BESØK OSS PÅ VÅR HJEMMESIDE!
WWW.FOTOGRAFLOTVEDT.NO
ELLER SCAN KODEN

ÅPNINGSTIDER:

Mandag - Onsdag: 15:00 - 21:00
(kun timebestilling).

Torsdag og Fredag: 14:00 - 21:00
(timebestilling og dropp inn).

Lørdag: 14:00 - 17:00
(timebestilling og dropp inn).

Vår veterinær Hege Thorsen er i tillegg utdannet rehabiliteringsterapeut til hund og katt ved Norges Veterinærhøyskole.

Ta kontakt med oss for priser på behandlingstilbud.

Timebestilling tlf: 56 15 62 40

Mail: trollvet@gmail.com

Akutt veterinærhjelp på søn. og helligdager mot utkallingshonorar. **Telefon: 47 22 44 65**

TROLL
Veterinærklinikk

Holmedalen 2 b, Kleppestø
tlf: 56 15 62 40
www.trollvet.no
eller på Facebook.

Poliklinikk · Laserbehandling
Digitalrøntgen · Kirurgi
Tannbehandling · Ultralyd
Laboratorium · Rehabilitering
etter operasjon eller skade
Hundemassasje

AKTIV HUND
Hundeskole - Dagskole - Spesialdressur

Valpekurs • Unghundkurs • Privattimer

Er du motivert?

Vi gir deg gode resultater kun etter få timer!

Info: www.aktivhund.no eller tlf. 930 68 283

Nye medlemmer

KARI TYNNING	5152 BØNES
HILDE OLDE	5708 VOSS
MARTE KÅSTAD HAUGE	5063 BERGEN
UNNI BREKKE	5176 LODDEFJORD
ELISE ELVESTAD	5253 SANDSLI
TOVE MANUM KVINGE	5099 BERGEN
PIA V. EIDENBOM	5072 BERGEN
TORILL KATINKA RYNGØYE	5379 STEINSLAND
MARIANNE THOMAS	5257 KOKSTAD
CECILIE JOHANNE S. HANSEN	5099 BERGEN
LINDA RONGVED BRUNSVIK	5286 HAUS
ÅSE SIVERTSEN	5022 BERGEN
VIBEKE FJÆRVIK	5183 OLSVIK
KINE CECILIE REMME	5099 BERGEN
EVA LILL SKÅLEVIK	5179 GODVIK
MARIANNE LEPSØE	5236 RÅDAL
TONY RAKNER	5142 FYLLINGSDALEN
ANNE ERIKSEN	5244 FANA
THERESE MURBERG	5936 MANGER
MARTIN TONHEIM	5003 BERGEN
TONJE SOLFJELL	5305 FLORVÅG
LINE PRESTEGÅRD BREKKE	5268 HAUKELAND
DENISE FAGERVIK	5642 HOLMEFJORD
TOVE BERG SVÅG AASE	5640 EIKELANDSOSEN
GUNN B. AAGESEN	5111 BREISTEIN
EIRIK SVENDSEN	5918 FREKHAUG
LILLY ANN BIRKELAND AARRA	5640 EIKELANDSOSEN
ANNE MARIE KVASSHEIM	5058 BERGEN
TRYGVE FOSSHEIM HOV	5006 BERGEN
ANDRÉ AASE	5310 HAUGLANDSHELLA
HANNA STRØMBERG	5018 BERGEN
HILDE LEGANGER	5310 HAUGLANDSHELLA
JOHNNY DONNÉ	5229 KALANDSEIDET
ARVID VETAAS	5224 NESTTUN
STINE HANDELAND BERENTSEN	5131 NYBORG
STINE PERNILLE LARSEN	5209 OS
HENRIK DUESUND	5239 RÅDAL
MARIE HESJEDAL	5003 BERGEN
ANN-KARIN MADSEN	5244 FANA
GUNN MOSS	5101 EIDSVÅGSNESET
ØRJAN MOSS	5101 EIDSVÅGSNESET
KYRRE STORM AARLAND	5260 INDRE ARNA

buddy[®]
- for alle dyrevenner

Vi har alt du trenger til hunden din!

Kvalitetsfôr, førsåler, senger, bur, bånd, seler, refleksvester, dekken, leker, godteri og godbitholdere, bøker, børster, shampo med mer.

Trenger du råd og veiledning hjelper vi deg gjerne.

Velg en Buddy butikk når du skal handle til hunden din!

Buddy Arken
Åsane Storsenter
Tlf. 55 18 84 80

Buddy Askøy
Askøy Senter
Tlf. 55 01 65 79

Buddy Vestkanten
Vestkanten Senter
Tlf. 55 93 10 40

Buddy Sartor
Sartor Storsenter
Tlf. 56 33 20 83

FØLG
OSS PÅ

www.buddy.no

BERGENS SELSKAPS- OG BRUKSHUNDKLUBB
POSTBOKS 6 - SANDSLI 5861 BERGEN - Tel: 55 13 05 00
<http://www.bsbk.org> e-post: bsbk@bsbk.org

HOVEDSTYRET 2013		Fast tel. / Mobil tel.
Leder:	Lille Wagtskjold	55 92 44 36 / 909 74 408
Nestleder:	Svein Lothe jr.	55 13 62 04 / 934 35 900
Kasserer:	Edgar Waag	55 22 92 00 / 922 44 500
Sekretær:	Jon Wagtskjold	55 92 44 36 / 908 61 265
Styremedlem:	Knut Alme	56 14 58 20 / 970 44 438
Repr. Utstillingsgruppen:	Vivi Waag	55 22 92 00 / 986 39 600
Repr. Brukshundgruppen:	Grethe Olsen	905 66 356
BRUKSHUNDGRUPPEN 2013		
Gruppeleder:	Grethe Olsen	905 66 356
Medlem:	Marit Brakstad Jæger	471 79 880
Medlem:	Hilde Brandt Røssevold	413 13 904
Medlem:	Anne Karin Daae	408 90 057
Medlem:	Gerd Orderud	481 92 255
UTSTILLINGSGRUPPEN 2013		
Gruppeleder:	Vivi Waag	55 22 92 00 / 986 39 600
Møtesekretær:	Cecilie Schleer	55 91 36 55 / 472 71 549
Dommeransvarlig:	Siren Næs	55 28 19 83 / 905 88 781
Medlem:	Janet Longberg	55 29 65 86 / 472 94 433
Medlem:	Anne Mette Mikkelsen	92022386
REVISJON 2013		
Medlem:	Elin Hjortland Løtvedt	55 22 89 00 / 481 76 787
Medlem:	Arne Johan Aastvedt	55 18 10 24 / 452 42 383
Varamedlem:	Merete L. Nydal	55 10 01 70 / 481 12 518
VALGKOMITÉ 2014		
Medlem:	Kirsten Stensund	55 10 43 43 / 412 49 151
Medlem:	Merete L. Nydal	55 10 01 70 / 481 12 518
Medlem:	Elin Dahl	55 12 12 53 / 414 05 417
KOBBELET 2013		
Redaktør:	Jon Wagtskjold	55 92 44 36 / 908 61 265

Medlemskontingent BSBK 2013		BSBKs bankforbindelse	
Medlem	kr. 340,-	BSBKs driftskonto:	9521 66 45740
Familiemedlem	kr. 50,-	Brukshundgruppen:	9521 66 45627

Obs: Medlemskontingent kan kun betales ved tilsendt giro fra Norsk Kennel Klub sin Medlemsservice, eller fra «Min side» på www.nkk.no

Lill-Ann Morgan
Tlf. 994 88 022
post@hundeparadiset.no
www.hundeparadiset.no

Kurs

- valpekurs 9 - 15 uker
- valpekurs 4 - 6 mnd
- unghundkurs 6 - 12 mnd
- hverdagslydighet
- passeringskurs

Kost og helse

- kostveiledning
- Canine Kinaesthetics™
(Dog Body Care)

Adferdsproblemer

- konsultasjoner
- privattimer

* Pakketilbud

- valper • unghunder
- voksne • seniorer

Hovedkontor & treningscenter

Hanøy
Askøy Kommune
GPS: 60°27'196"N 005°05'594"E

Forhandler av Markus Mühle og Luposan produkter.

Naturnært, kaldpresset hundefôr
(også glutenfritt fôr) og kosttilskudd.
Butikkutsal og netthandel.

Markus-Mühle®

LUPO[®]
SAN

Fjellanger Hundeskole AS

HUNDEPENSJONATET

HUNDESKOLEN

FJELLANGERHALLEN

- Ligger på Lysekloster ca 25 min. kjøring fra Bergen sentrum
 - Kvalifisert personell
 - Moderne lokaler
 - Gode rutiner
 - Landlige omgivelser
 - Hundens velferd i fokus
- Valpekurs
 - Grunnkurs
 - Hverdagslydighetskurs
 - Individuelle timer
 - Kurs & Seminarer
 - Innendørs kurslokaler
 - Kvalifiserte instruktører
 - Positive metoder
- Treningshall med 800 kvm kunstgress samt
 - Utendørs bane
 - Lydighet
 - Agility
 - Utstilling
 - Arrangementer
 - Utleie

